

РЕШЕНИЕ

№ 3515

гр. София, 31.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2957** по описа за **2021** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на М. П. И. ЕГН [ЕГН] от@@2@[жк]бл.47 ет.4 ап.28 срещу РЕШЕНИЕ от 15.01.2021г., постановено по нахд №3695/2020г. по описа на СРС, с което е потвърдено наказателно постановление №1904332-029284от 27.01.2020г. издадено от Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“-СДВР, с което на И. за нарушение на чл.25, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ ѝ е наложена глоба от 200лв по чл.179, ал.2 вр. с чл.179, л.1, т.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

По изложените с касационната жалба твърдения за неправилност и незаконосъобразност на решението– се моли да се уважи същата, като се отмени решението на СРС и вместо него се постанови друго, с което се отмени наказателното постановление. Съображението, което се излага в подкрепа на направените доводи- е, че в акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ и в наказателното постановление има противоречия и текстовете не са идентични.

В съдебно заседание –жалбоподателката не се явява и представлява.

Ответната страна –също не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и

чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Касационната жалба е в срок, поради което следва да се разгледа по същество.

СРС, за да потвърди наказателното постановление е приел, че АУАН и НП са постановени от компетентни органи, в производство без процесуални нарушения, при правилно приложение на материално-правната норма на чл.179, ал.1 от ЗДвП и съответно при пълна доказаност на извършеното нарушение на чл.25, ал.1 от ЗДвП. Във връзка с последното е установил от събраните по делото доказателства, че на 23.12.2019г. около 9,50ч. в [населено място] на [улица], на паркинга на „И.“ пред склад №35 -И. като водач на л.а. с [рег.номер на МПС] , при маневра излизане от реда на паркираните коли, не пропуска идващия от дясно л.а. с [рег.номер на МПС] и реализира ПТП. За това деяние е посочено, че е наложената правилно предвидената в закона глоба от 200лв..

К. състав напълно споделя изводите на СРС. В производството не са допуснати процесуални нарушения. С жалбата си до СРС И. е направила твърдения, че не е разбрала в какво е обвинена и какво деяние е извършила, доколкото в АУАН и в НП се твърди, че били посочени няколко текста. В касационната си жалбата оспорващата поддържа това становище и го допълва с изявлението, че посочените разпоредби в АУАН и в НП са различни.

Изложената теза правилно е приета от СРС за напълно неоснователна. Ясно е описано деянието в АУАН –реализира ПТП като не пропуска дяснодвижещ се л.а., който е с предимство. Посочена е и нарушената норма на чл.25, ал.1 от ЗДвП. Видно от същата –тя вмениява няколко задължения за водача преди да предприеме каквато и да е маневра, сред които е и това при излизане от реда на паркираните коли –да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението вкл. тези, които преминават преди или покрай него. Нормата задължава и водачите като извършват маневрата за съобразяват положението, посоката и скоростта на движение на тези автомобили. Съответно с чл.179, ал.2 и ал.1 т.5 са свързани със санкцията, което се следва за това деяние. Нормата на чл.25 от ЗДвП е посочена, както в АУАН вкл. и словесно е пресъздадена и в НП, поради което не се споделя твърдението в касационната жалба, че има несъответствие между текстовете в АУАН и в НП. Разпоредбата на чл.179 от ЗДвП не присъства в АУАН, но същата е свързана със следващото се наказание- елемент от административно-наказателната отговорност, към който актосъставителят няма отношение. Правилно по същество СРС е приел, че нарушението е доказано. Разпитан е актосъставителят, който е посочил, че органите на КАТ са сигнализирали за претърпяно ПТП, като на място участниците в същото са попълнили декларации. Разпитан е като свидетел и водачът на другия водач, свидетел-очевидец Б., чиито показания правилно СРС напълно е кредитирал като видно от същите И. е потеглила от реда на паркираните автомобили внезапно и не се е съобщила с вече движещото се МПС. Видно и от позицията на касаторката, изразена непосредствено след ПТП-то в попълнената декларация, то същата споделя, че не е проявила достатъчно внимание.

Правилни са и изводите на СРС относно наложеното наказание, поради което касационната жалба като неоснователна следва да се остави без уважение като съответно се остави в сила решението на СРС.

ВОДИМ XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 15.01.2021г., постановено понахд №3695/2020г. по

описа на СРС, с което е потвърдено наказателно постановление №1904332-029284 от 27.01.2020г. издадено от Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“-СДВР, с което на И. за нарушение на чл.25, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на М. П. И. й е наложена глоба от 200лв по чл.179, ал.2 вр. с чл.179, л.1, т.5 от ЗДвП. Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове:1.

2.